

Ri og Tredivte Møde.

Tirsdagen den 25de November.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg fra Landsthingets Formand har modtaget Forslag til Lov angaaende Bestyrelsen af den ved Lov af 8de Marts 1856 oprettede „de Fattiges Kasse,“ saaledes som samme er vedtaget i Landsthinget, med Anmodning om, at det maa blive forelagt Folkethinget, hvilket herved skeer.

Det første Nummer paa Dagsordenen er: 1ste Behandling af Statsrevisorernes Beretning angaaende Statsregnskabet for Finantsaaret 1853—54. Beretningen har tidligere været omdeelt til Thingets Medlemmer. Udvalgets Betænkning findes i Anhang B, Spalte 265 ff., ligesom ogsaa dets Indstillinger.

Det vil erindres, at nærværende Sag undergives en 1ste og en 2den Behandling, dog saaledes, at Reglerne for 2den Behandling efter vort Forretningsregulativ anvendes paa 1ste Behandling og Reglerne for 3de Behandling paa Sagens 2den og sidste Behandling. Jeg skal betragte de Indstillinger, som Statsrevisorerne i deres Beretning have gjort, som Paragrapher, og der vil derfor ikke med Hensyn til disse foregaae nogen særskilt Afstemning, medmindre det specielt forlanges, eller Discussionen maatte give Anledning dertil; i modsat Fald ville de blive betragtede som vedtagne uden Afstemning. Derimod vil Udvalgets Indstillinger, saaledes som de ere opførte i Betænkningen, blive betragtede som Ændringsforslag, der altsaa særligt ville komme under Afstemning. Der er imidlertid i den Betænkning, som er omdeelt, nogle Hovedpunkter, hvorover Udvalget har udtalt sig, og skøndt der med Hensyn til disse ikke foreligger noget Afstemningsthema, ville de dog formeentlig give

Anledning til en Discussion. For nu ikke at indblande denne i Discussionen over de egentlige Indstillingspunkter, skal jeg først sætte disse Hovedpunkter under Forhandling, og, naar denne er sluttet, gaae over til saadanne Afsnit, som det vil findes passende at sætte under Forhandling og Afstemning. Forhandlingen over bemeldte Hovedpunkter er saaledes aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Rosenørn): Naar jeg reiser mig som Ordfører i denne Sag, som jeg erkjender for at være meget væsentlig og vigtig, og hvis Banfelighed jeg tilfulde føler, og dobbelt føler, fordi jeg ikke tidligere har havt speciel Anledning til at befatte mig med den Slags Sager, saa er det naturligt, at det skeer under Følelsen af et betydeligt Ansvar. Jeg tillader mig derfor at anmode det ærede Thing om at skænke mig dets Opmærksomhed, ikke fordi jeg venter at sige noget Godt, men fordi det paa en Maade maafee kan sikke sig imod, at jeg mod min bedre Villie kunde komme til at føre Thinget paa Blindspor, netop paa Grund af, at jeg, som sagt, ikke tidligere har befattet mig specielt med den Slags Sager. Naar Thingets Udvalg i sin Udvalgsbetænkning deels har gjort opmærksom paa, at det er første Gang, at man her har havt Leilighed til at behandle denne Sag fra Begyndelsen af — tidligere have disse Sager bestandig først været foretagne i Landsthinget — og Udvalget altsaa i den Henseende manglet et Støttepunkt, og deels har fremhævet, at der er foregaaet saa store Forandringer i vor hele Tilstand og i den Indfyldelse, som vi have paa vort hele Finantsvæsen, siden dette Regnskab, som her foreligger, er blevet aflagt; naar, siger jeg, Udvalget har yttret sig derover, venter og haaber det, at Thinget vil være enigt i vor Opsfattelse deraf. Det er naturligtvis ogsaa vor Forventning, at det Samme maa være Tilfældet med Hensyn til de tre Hovedpunkter, som vi egentlig talte ere gaaede ud fra i de Indstillinger, vi have gjort.

Hvad det første af disse Hovedpunkter angaaer, da skal jeg for Diebliffet blot indskrænke mig til at bemærke, at det væsentlig er grun-